

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlm I. De Presbytero.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

TITVLVS XX.

DECORPORE VITIATIS OR. DINANDIS, VEL NON.

CAPITVLVM I.

De Presbytero.

PARAPHRASIS.

Nvidam sacerdos sponte in duelum descendit, & partem digiti amisit; dubitabatur utrum sacrificare posset? Respondet Alexander III. Tametsi grauiter deliquerit, tamen post peractam pœnitentiam, misericorditer permitti posse, ut celebret, si tantum de digito non amisit, ut absque scandalo celebrare possit.

SUMMARIUM.

1. *Qui partem digiti, veleriam integrum digitum ad hostiam frangandam non necessarium amisit, irregularis non est, modo magna deformitas non sit, de quo iudicat Ordinarius.*
2. *Facilius tamen ad ordines, eorumque usum admittitur, qui sine culpa ita mutilatus est.*

NO T A N D V M. Qui partem digiti, etiam ad frangendam hostiam necessarij, videlicet pollicis, aut indicis amisit, si deformitas notabilis non est, non debet censeri irregularis. Idemque sentendum, si integer digitus ad hostiam frangendam non necessarius amissus sit, dummodò magna deformitas non sit. Quod iudicare ad Episcopum pertinet.

2. Aduerte tamen, ita mutilatum facilius ad Ordines suscipiendum, vel susceptis vertendum admitti, si sine culpa res accidit: difficultus autem, si per propriam culpam. Potest enim tam graue esse delictum, ut me-

reatur suspensionem ab ordine, vel depositonem: consequenter ita delinquens ab ordinatione repelli potest, tanquam moribus indignus. Et ita intelligitur textus huius. Non enim Episcopus, ad quem Alexander III. scripsit, cum presbytero illo dispensauit super irregularitate, quam non incurrit, sed pœnam, quæ ipsi infligi debebat, temperauit, & ita misericorditer permisit, ut mox post actam pœnitentiam celebrare posset, ita significat Nauar. c. 27. n. 156. & docet Suarez de censur. disp. 51. f. 2. n. 7.

Porro de pœnis, quæ iure nouo concantibus duello imposita sunt, dixi lib. 3. Th. mor. tr. 3. p. 3. c. 5. in fine.

CAPITVLUM II.

Cùm de tua.

PARAPHRASIS.

Quidam in Episcopum electus fuit: sed electioni duo obiecta erant; quod in oculi maculam haberet, & filius Canonice esset. Ad hæc respondit Alexander III. Se Archiepiscopo Cantuariensi dedisse in mandatis, ut supernaturalium defectu cum electo, seu potius postulato (olim enim ha voces promiscue usurpabantur) dispensaret. Quod vero ad maculam oculi attinet, ut adhibito suffraganeorum consilio, statueret, quod ipsi visum fuerit. Addit Pontifex, quod electus hanc ut maximam Apostolicam gratiam, & dispensationem agnoscere debeat.

SUMMARIUM.

1. *Supervitio corporis, si sit magna deformitas, non facile dispensatur. Ponit ex preservatu*